

Šventosios Marijos parapijoje Buenos Airėse įvyko net trys eucharistiniai stebuklai (1992–1994–1996). Tuometinis Buenos Airių arkivyskupas Chorchè Bergoglio (vėliau – popiežius Pranciškus) pakvietė profesorių Ricardo Castaño Gomez ištirti eucharistinį stebuklą, įvykusį 1996 m. rugpjūčio 15 d.

Šv. Marijos parapijoje informaciją apie Stebuklą galima išgirsti kiekvieną 3-ią mėnesio penktadienį nuo 20:00 iki 22:00 valandos ir kiekvieną 4-ą mėnesio šeštadienį 11:00. Adresas: Av. La Plata 286, Buenos Aires.

1992 m. gegužės 1 d., penktadienį, po šv. Mišių kunigas, ruošdamasis nešti neišdalytas Ostijas į tabernakulį, pamatė kelis konsekruotas Ostijos gabalėlius ant korporalo. Laikydamsis Bažnyčios nurodymų, kunigas įdėjo juos indą su vandeniu, kurį paliko tabernakulyje, kol jie ištirps. Parapijos kunigai vis patikrindavo indą, bet matė, kad niekas nesikeičia. Po septynių dienų, gegužės 8 d., penktadienį, jie vėl atidarė tabernakulį ir pamatė, kad Ostijos fragmentai nusidažė raudonai ir atrodė lyg kraujas. Kitą sekmadienį, gegužės 10 d., per dvi vakarines šv. Mišias ant patenos, kurioje buvo konsekruojama Ostija, pastebėta kraujo lašelių. 1994 m. liepos 24 d., sekmadienį, per vaikų šv. Mišias, Eucharistijos dalytojas, paėmęs komunię iš tabernakulio, pamatė, kad jos šonu

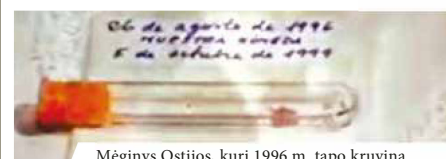
rieda kraujo lašas. 1996 m. rugpjūčio 15 d., per švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų šv. Mišias dalijant Komuniją konsekruota Ostija nukrito ant žemės. Kunigas ją turėjo įdėti į indą su vandeniu, kad ištirptų. Rugpjūčio 26 d. atidarius tabernakulį pastebėta, kad Ostija persikeitė ir atrodė kruvina.

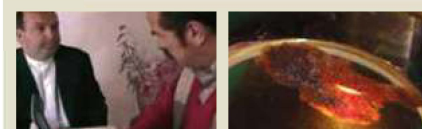
1992 m. kruvinos Ostijos fragmento nuotrauka.

Profesorius Castaño Gomez rodo vieną fragmentą Ostijos, kuri 1992 m. persikeitė į kruviną kūno gabalėlį.

Mėginys Ostijos, kuri 1996 m. tapo kruvina.

Nuotraukoje profesorius Castaño Gomez pradeda tirti stebuklą ir apklausia kunigus, kurie buvo tiesioginiai įvykių liudininkai. Jie patvirtino, kad 1992 metų gegužės mėnesį du konsekruotas Ostijos gabalėliai taip pat kraujavo. Jie buvo įdėti į distiliuotą vandenį, kuris yra pati netinkamiausia terpė kam nors išsaugoti. Tuomet jie paprašė vieną parapijietę, chemikę, ištirti kruviną Ostiją. Ji ištyrė, jog tai – žmogaus kraujas ir jame yra leukocitų. Ją tai nustebino, nes leukocitai susiformuoja tik esant infekcijai. Tačiau ji negalėjo atlikti genetinio tyrimo, nes tais laikais buvo sunku tą padaryti.

BUENOS AIRÈSE

ARGENTINA, 1992–1994–1996 M.

Australijos teisininkas Ron Tesoriero, vienas pagrindinių Buenos Airių 1996 m. Eucharistijos stebuklo tyrėjų, pateikė ataskaitą apie tyrimą, atliktą arkivyskupo Jorge Bergoglio prašymu. „1996 m. rugpjūčio 18 d. po Mišių Šventosios Marijos bažnyčioje rasta palikta Ostija. Kunigas įdėjo ją į indą su vandeniu ir padėjo tabernakulyje, kol ištirps. Per kelias dienas iš Ostijos išsiskyrė į kraują panaši medžiaga. Ji didėjo ir keitėsi per kitas 10 dienų. Teismo medicinos patologijos ir DNR tyrimai, atliekami jau daugiau nei 20 metų, parodė, kad toji medžiaga – gyvo, sunkiai sužeisto žmogaus širdis. Mokslas leidžia daryti išvadą, kad Jėzus tikrai yra Komunijos duonoje ir kad Jis yra gyvybės Viešpats.“

1999 m. spalio 5 d. dr. Ricardo Castañon kvietimu atvykau į Buenos Aires dalyvauti tyrime. Apklausėme kunigą Alejandro Pezet ir kitus liudininkus, paėmėme medžiagos mėginius. Aš filmavau svarbiausius tyrimo momentus. Turėjau paruošti bylą kaip advokatas, pristatinėjantis ją teisėjui. 1999 m. spalio 21 d. pateikėme DNR mėginį Teismo analitinės genetikos laboratorijai San Franciske. 2000 m. gegužės 1 d. man pranešė, kad medžiagoje yra žmogaus DNR, bet jos genetinio kodo nepavyko atpažinti. Tai buvo neįprasta. Mokslininkų nuomonės išsiskyrė. Kas teisybė? Toliau studijavau teismo medicinos patologiją ir ląstelių biologiją. Per metus ar šiek tiek ilgesnį laikotarpį ištiria šimtus histologinių mėginių ir

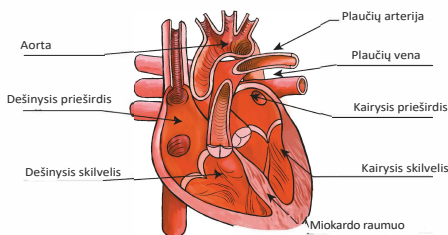
galiausiai radau vieną, kuris buvo panašus į Buenos Airių atvejį. Tai buvo žmogaus širdies audinys su uždegimo požymiais dėl nepakankamo aprūpinimo krauju. Supratau, kad traumotos širdies audiniai labai skiriasi nuo standartinių normalios širdies atvaizdų anatomijos vadovėliuose. Mokslininkai, su kuriais iki tol bendradarbiau, nebuvo širdies traumų ekspertai. Reikėjo rasti pasaulinio lygio ekspertą, kuris būtų ne tik teismo medicinos patologas, bet ir kardiologas. Dr. Frederick Zugibe radau Niujorke. 2004 m. balandžio 20 d., lydimas gerai žinomo Australijos tiriamosios žurnalistikos veikėjo Mike Willesee, nuvykau į Niujorką pristatyti dr. Zugibe šios bylos mėginius. Dr. Zugibe nieko nežinojo nei apie

mėginį, nei apie mano tyrimus. Jis tyrė mėginius prie mūsų akių, o aš filmavau. Dr. Zugibės pareiškimai yra tikri, įregistruoti ir dokumentuoti filmuotoje to susitikimo medžiagoje. Jie istoriškai reikšmingi:

„Esu kardiologijos ekspertas. Širdis mano tyrimų sfera. Čia kūno audinys. Šis gabaliukas yra širdies raumens, miokardo, audinys iš kairiojo skilvelio sienelės šalia vožtuvo zonos. Tai raumuo, kuris leidžia širdžiai plakti ir palaiko kūno gyvastį. Širdies raumuo yra paveiktas uždegimo. Jame yra baltųjų kraujo kūnelių (leukocitų), kurių paprastai širdies audiniuose nerandama. Jie prasiskverbė į audinį traumos ar sužeidimo atveju, saugodami visą kūną nuo infekcijos.“

Dr. Zugibė tęsė: „Baltųjų kūnelių buvimas audinyje man sako du dalykus: Pirma. Ši širdis patyrė trauminį sužeidimą. Širdis buvo blogai aprūpinta krauju. Taip būna, kai žmogus smarkiai mušamas per krūtinę širdies srityje. Antra. Ši širdis buvo gyva. Tai yra gyvo, o ne mirusio žmogaus širdis. Žvelgiu į momentinę gyvos širdies nuotrauką. Galiu nustatyti sužeidimo datą. Galiu nustatyti, kada sutriko širdies aprūpinimas krauju. Tai įvyko 3 dienas prieš nufotografuojant vaizdą, užfiksuotą šioje mikroskopinėje skaidrėje.“

2004 m. balandžio 20 d. dr. Zugibė tyrinėja mėginį ir nustato, kad širdis buvo traumota.

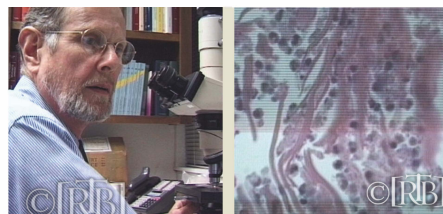
Pasiteiravau profesorius Edoardo Linoli (Italija), kuris tyrė Lanciano stebuklą, nuomonės. Parodžiau jam mėginio skaidres. Jis nebuvo visiškai tuo tikras, bet sakė, kad tai galėtų būti širdies audinys.

2008 m. vasario 28 m. teismo medicinos patologas dr. Robert Lawrence iš San Francisko pasakė, kad jo pradinis identifikavimas buvo neteisingas. Dabar jis visiškai sutinka su dr. Zugibės vertinimu. Tai traumotos širdies audinys.

Dr. Zugibės ataskaita 2006 m. kovo 17 d.

2000 m. kovo 9 d. leidau mėginį ištirti žyiam teismo medicinos patologui dr. Robertui Lawrence iš San Francisko, kuris nustatė, kad tai epidermis (oda) su infiltruotais baltaisiais kraujo kūneliais.

Paskui mėginį nuvežiau ištirti dr. Peter Ellis iš Sidnėjaus universiteto ir dr. Tom Loy iš Kvinslando universiteto. Abu patvirtino dr. Lawrence vertinimą. Dr. John Walker iš Sidnėjaus universiteto buvo kitos nuomonės. Jis manė, kad tai labiau panašu į raumenį negu į odą.

Dr. Zugibė rodo, iš kurios širdies vietos yra tas audinys.

„Paklausiau teologo, ką tai galėtų reikšti Jėzaus kontekste. Jis paaiškino, jog Bažnyčia moko, kad Eucharistija yra Jėzaus kančios, mirties ir prisikėlimo atminimas. Priimdami Komuniją mes priimame Jėzų Jo Prisikėlimo akimirka, praėjus 3 dienoms po Jo Kančios. Dr. Zugibė nustebino tai, kad baltieji kraujo kūneliai ir širdies audinys taip gerai išsilaikė, nors 3 metus buvo laikomi distiliuotame vandenyje: „Geros išsilaikymo būklės būtų galima tikėtis, jeigu šie mėginiai būtų laikyti konservuojančioje terpėje, pvz. formaline. Baltieji kraujo kūneliai negalėjo išlikti mėginyje, jeigu jis laikytas vandenyje.“ 2005 m. kovo 26 d. dr. Zugibė atsiuntė man oficialią ataskaitą apie tyrimą. Jis rašo: „Širdies

audiniai patyrė degeneracinius miokardo pokyčius, galimai dėl to, kad užsikimšo vainikinė arterija, kuri aprūpina maisto medžiagomis ir deguonimi širdies raumenį. Obstrukcija galbūt yra stipraus smūgio širdies plote padarinys.“

Mike Wilesee taip apibūdino šį atvejį: „Kai Komunijos duona ima kraujuoti ir tampa gyva žmogaus širdimi, tai yra šis tas didingesnio nei nuostabą kelianti akimirka. Tai trauma mokslui.“ Kodėl trauma? Nes pirmą kartą užfiksuota, kaip iš inertiškos negyvos medžiagos atsirado gyvybė. Tai, kas atsiskleidė mano tęstiniame darbe, yra beprecedentis atvejis. Jis pirmą kartą duoda mokslinį pagrindą Katalikų Bažnyčios tikėjimui į:

1. Dievą kaip vienintelį žmogiškosios gyvybės Kūrėją.
2. Jėzų kaip tikrai gyvą, prisikėlusį ir esantį Komunijos duonoje.
3. Jėzų, atiduodantį mums savo širdį

Ron Tesoriero paskelbė savo tyrimą knygoje Mano žmogiška širdis: Kur susiduria mokslas ir tikėjimas (My Human Heart: Where Science and Faith Collide) ir dokumentiniuose vaizdo įrašuose, kuriuos galima rasti adresu www.reasonobelieve.com.au Dokumentinį filmą apie oficialų tyrimą galite pažiūrėti čia, nuskenavę QR kodą.

